

Nr 179.

Av herrar **von Sneidern** och **Hallén**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående lagändring, åsyftande befogenhet för kommun att vid pastoratstämma låta sig representeras genom ombud.

Deltagandet i avgörandet av samhällliga angelägenheter mötes stundom av praktiska hinder, som kunna göra en formell rättighet att däri deltaga illusorisk.

Den röstberättigades sysselsättning och avståndet till den lokal, där rösträtten skall utövas, äro de hinder, som oftast ställa sig i vägen för dess utövande.

Våra svenska församlingar äro ofta ganska vidsträckta och omfatta flera socknar. Vid pastoratstämmorna, där som bekant beslut av icke obetydlig ekonomisk betydelse fattas, möter därför ofta svårighet för från sammanträdeslokalen längre bort belägna socknar att göra det inflytande, som dem rätteligen borde tillkomma, behörigen gällande.

Liknande olägenheter skulle även förekomma inom vägdistrikten, om de ej i väglagen blivit uppmärksammade därigenom, att kommunerna äro medgivna rätt att utse ombud, vilka vid vägstämma äga utöva kommuners hela röstetal, den enskilde dock obetaget att själv infinna sig vid stämman och utöva sin rösträtt, som i så fall avdrages från kommunens av ombudet utövade röstetal.

En liknande anordning vid pastoratstämma skulle bereda ett rättvist inflytande å där fattade beslut åt samhällsmedlemmar, vilkas arbete och ekonomiska ställning bereda dem svårigheter att själva bevista dessa stämmor.

Vi tillåta oss därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte utarbeta och till riksdagens prövning framlägga sådant förslag till lagändring, att kommun måtte medgivas befogenhet att låta sig representeras vid pastoratstämma genom å kyrkostämma utsett ombud enligt liknande grunder som dem, vilka tillämpas vid vägstämma.

Stockholm den 26 januari 1917.

Axel von Sneidern.

Harald Hallén.